

Dániel könyve – Százkilencvenhárom

Az utolsó idők leleplezése: Oroszország sorsától Trump visszatéréséig és a fenevad képmásának kialakulásáig

Jeff Pippenger

2024-04-23

A közeljövőben Oroszország győzelemmel fogja befejezni az ukrajnai háborút, és a győzelem Putyin és Oroszország számára a vég kezdetének fog bizonyulni. Miként Gorbacsov átszervezte (peresztrojka) birodalmát, majd az Egyesült Nemzetekhez menekült, úgy a politikai Oroszország az Egyesült Nemzetek fennhatósága alá kerül, míg a vallási Oroszország a pápaság ellenőrzése alá jut. Trumpot 2024-ben megválasztják, és felülkerekedik a globalista demokratákon és a magukat republikánusnak valló globalistákon, majd szövetséget köt az Egyesült Nemzetek globalistáival Putyin és Oroszország bukásának következményei rendezése céljából. Ezután Tírusz paráznája közbenjár majd Oroszország érdekében.

A paniumi csatában megismétlődik a negyvenedik vers három csatája közül az elsőnek a története. Az első csatában, amelyet a Szovjetunió 1989-es összeomlása jelképez, az utolsó nyolc elnök közül az első a pápaság helyettesítő hadseregeként szolgált. Ez az első elnök republikánus volt, jelezve, hogy az utolsó is republikánus elnök lesz. Az első elnök azzal a retorikájával vált ismertté, amely a vasfüggöny falára vonatkozott; ez a prófétai útjelző akkor omlott le, amikor 1989. november 9-én leomlott a berlini fal. Az utolsó republikánus elnök az Egyesült Államok déli határán álló falra vonatkozó retorikájáról lesz ismert, és az útjelző, amely Trump bizonyosságtételét a fal megépítéséről jelöli majd, a vasárnaptörvény lesz, ahol az egyház és az állam „elválasztásának fala” mint jelkép eltávolíttatik.

Az első elnök egykori médiasztár volt, akit éles beszédképességről és humorérzékéről ismertek. Az utolsó elnök egykori médiasztár, akit éles beszédképességről és humorérzékéről ismernek. 1989 a Szovjetunióként ismert birodalom felbomlását jelezte, és a negyvenedik vers három csatája közül az utolsó a Oroszországgént ismert birodalom felbomlását jelképezi.

A pániumi csata a negyvenedik vers harmadik és egyben utolsó csatája, és előképe az első csata volt. Amikor az első csata véget ért, az egész világ elismerte, hogy a világ egyetlen szuperhatalma az Egyesült Államok. Ez a világuralom meg fog ismétlődni az utolsó csata befejezésekor, mert ott, jöllehet szövetség jön létre III. Antiochus és a makedón Philipposz között (az Egyesült Államok és az Egyesült Nemzetek között), az Egyesült Államok (a hamis próféta) fog megerősíttetni mint a tíz király elsődleges királya (a sárkány — az Egyesült Nemzetek.)

A negyvenedik vers három csatája az „Igazság” kézjegyet viseli, mert az első az utolsót jelképezi, a középső csata pedig a lázadást jelképezi. Az első és az utolsó győztes helyettesítő hadsereg (az Egyesült Államok) győzedelmeskedik, a második helyettesítő hadsereg azonban vereséget szenved, és ez a második helyettesítő hadsereg a náciizmus, a lázadás világszintű jelképe.

Donald Trump három politikai kampánya az „Igazság” kézjegyét viseli, mert első és utolsó kampányában megnyeri a választást, középső kampányában azonban az ateizmus fenevada, vagyis a sárkányi hatalom által vereséget szenved, amely ismét a lázadás jelképe, amelyet a héber ábécé tizenharmadik betűje képvisel; ez az első és az utolsó betűvel együtt a héber „Igazság” szót alkotja.

Dániel tizenegyedik fejezetének tizedik verse azonosítja a vég idejét 1989-ben, a tizenhatodik vers pedig az eljövendő vasárnap törvényt azonosítja. A tizedik verstől a tizenötödikig terjedő versek a negyvenedik vers rejtett történelmét ábrázolják, amely Dániel könyvének azon része, amely az utolsó napokig le volt pecsételve. Amikor a tizedik verstől a tizenötödikig terjedő versek (sort sorra) elhelyeztetnek a negyvenedik vers rejtett történelmében, Dániel könyvének az a része, amely az utolsó napokra vonatkozik, feltárul. Ez a rész közvetlenül az előtt tárul fel, hogy a kegyelemidő lezárulna a szombatünneplők számára az eljövendő vasárnap törvényénél. Ezért ez a végső, vagyis a hetedik pecsétet jelképezi.

És amikor feltörte a hetedik pecsétet, csend lett a mennyben mintegy félóraig. És láttam a hét angyalt, akik az Isten előtt állnak; és adaték nekik hét trombita. És egy másik angyal jöve, és megáll a oltárnál, arany füstölőedénnyel; és sok tömjén adaték neki, hogy azt minden szent imádságaival együtt felajánlja a királyiszék előtt levő aranyoltáron. És a tömjén füstje a szentek imádságaival együtt felmène az angyal kezéből az Isten elé. Azután vette az angyal a füstölőedényt, megtöltötte azt az oltár tüzeivel, és a földre veté; és lőnek szózatok, mennydörgések, villámlások és földindulás. És a hét angyal, akinél a hét trombita vala, felkészült a trombitálásra. Jelenések 8:1–6.

A hét trombitával bíró hét angyal azt a végrehajtó ítéletet jelképezi, amely az Egyesült Államokban a vasárnap törvénnyel veszi kezdetét, és azt a végrehajtó ítéletet is jelképezik, amely akkor kezdődik, amikor Mihály felkél, és az emberi kegyelmi idő lezárul. Az első időszakban, a vasárnap törvénytől addig, amíg Mihály felkél, Isten ítéletei irgalommal vegyítettek, ám ezt követően a hét utolsó csapás Isten olyan ítélete, amely nincs irgalommal vegyítve. A hetedik pecsét felnyitása az az idő, amikor a végrehajtó ítéletek előkészítése folyik, amint azt a hét angyal jelképezi.

Dániel könyvének második és kilencedik fejezete „a szentek imádságait” úgy azonosítja, mint imádságot a fenevadak képmásáról szóló, Nabukodonozor rejtett álmával kapcsolatos események megértéséért, valamint a Mózes harmadik könyve huszonhatodik fejezetének „hétszeres” idejéhez kapcsolódó bűnbánatot és vallomást. Azokat az imádságokat, amelyek a „arany füstölőedényben” a tömjénnel elegyítve Isten elé szálltak fel, azok mondják, akik arra kaptak elhívást, hogy a száznegyvennégyezer között legyenek, akik akkor veszik át az élő Isten pecsétjét, amikor az oltárról vett tüzet a földre vetik.

Ezékiel könyvének kilencedik fejezetében ugyanezek a szentek sóhajtoznak és kiáltanak a földön és az egyházban elkövetett utálatosságok miatt, és miközben a bűn fölötti mélységes bánatukat kifejezik, a pecsételő angyal jegyet tesz homlokukra. Miként a Jelenések könyvének nyolcadik fejezetében, az ítéletek, amelyeket a pusztító angyalok jelképeznek, ott állnak a háttérben, várva a parancsot, hogy a pecsételés befejeződött.

„A Végtelen Tévedhetetlen Pontossággal továbbra is számon tart minden nemzetet. Miközben irgalma bűnbánatra hívó felhívásokkal kínálatot nyújt, ez a számla nyitva marad; ám amikor az összegek elérnek egy bizonyos mértéket, amelyet Isten megszabott, megkezdődik haragjának szolgálata. A számla lezárul. Az isteni türelem véget ér. Nincs többé könyörgés az irgalomért az ő javukra.”

„A próféta, végigtekintve a korszakokon, ezt az időt látta maga előtt látomásában. E korszak nemzetei példátlan irgalmak részeseivé lettek. A menny legkiválóbb áldásai adtak nekik, de ellenük íratott a megnövekedett kevélység, kapzsiság, bálványimádás, Isten megvetése és aljas hálátlanság. Számlájukat Istennel szemben gyorsan lezárják.”

„Ám ami attól reszketek, hogy akik a legnagyobb világosságot és kiváltságokat kapták, megfertőződtek az eluralkodó gonoszságtól. A körülöttük levő igaztalanok befolyása alatt sokan, még azok közül is, akik az igazságot vallják, kihűltek, és a gonoszság erős sodra lehúzza őket. Az igazi kegyességet és szentséget érő egyetemes megvetés oda vezet, hogy azok, akik nem kapcsolódnak szorosan Istenhez, elveszítik tiszteletüket törvénye iránt. Ha a világosságot követnék, és szívből engedelmeskednének az igazságnak, ez a szent törvény annál becsebbnek tünnék számukra, amikor ily módon megvetik és félreterelik. Amint az Isten törvénye iránti tiszteletlenség egyre nyilvánvalóbbá válik, úgy lesz egyre határozottabb a választóvonal annak megtartói és a világ között. Az egyik csoportban növekszik a szeretet az isteni rendelései iránt, amilyen mértékben a másik csoportban fokozódik a megvetés irántuk.

„A válság gyorsan közeledik. A rohamosan növekvő számok azt mutatják, hogy Isten meglátogatásának ideje csaknem elérkezett. Noha vonakodik büntetni, mindazonáltal büntetni fog, mégpedig hamarosan. Akik a világosságban járnak, meglátják a közelgő veszedelem jeleit; de nem szabad csendes, közönyös várakozásban ülniük a romlásra, azzal vigasztalva magukat, hogy Isten meglátogatásának napján oltalmazni fogja népét. Távol legyen! Fel kell ismerniük, hogy kötelességük szorgalmasan munkálkodni mások megmentésén, erős hittel tekintve Istenhez segítségért. „Sokat ér az igaz ember buzgósgos könyörgése.””

„Az istenfélelem kovásza nem vesztette el teljesen az erejét. Abban az időben, amikor az egyház veszélye és csüggedtsége a legnagyobb, az a kis csapat, amely a világosságban áll, sóhajtozni és jajgatni fog a földön elkövetett utálatosságok miatt. Különösképpen pedig az egyházért szállnak fel imádságaik, mert tagjai a világ szokása szerint cselekszenek.

„E hűséges kevesek buzgó imái nem lesznek hiábavalók. Amikor az Úr bosszúállóként lép elő, egyúttal oltalmazója is lesz mindazoknak, akik a hitet tisztaságában megőrizték, és magukat szeplőtelenül megóvták a világtól. Ebben az időben ígérte meg Isten, hogy bosszút áll az Ő választottaiért, akik éjjel és nappal Hozzá kiáltanak, jóllehet sokáig tűr értük.”

„A parancs így szól: „Menj át a város közepén, Jeruzsálem közepén is, és tégy jegyet azoknak az embereknek a homlokára, akik sóhajtoznak és jajgatnak mindazokért az utálatosságokért, amelyeket annak közepette cselekszenek.” Ezek a sóhajtozó, jajgató emberek az élet ígét hirdették; feddettek, intettek és kéreltek. Némelyek közül azoknak, akik megszegyenítették Istent, bűnbánatra jutottak és megalázták szívüket Őelőtte. De az Úr dicsősége eltávozott Izráelből; noha sokan továbbra is megtartották a vallás külső formáit, ereje és jelenléte

hiányzott.” Testimonies, 5. kötet, 208–210.

A tizediktől a tizenötödikig terjedő versek feltárják a negyvenedik vers rejtett történetét, és ezáltal egyidejűleg azonosítják, hogy a száznegyvennégyezer elpecsételése most azokon megy végbe, akik eleget tettek a második fejezetben Dániel és a három hűséges ifjú, valamint a kilencedik fejezetben Dániel által jelképezett imádságok követelményeinek. A két imádság közötti különbség úgy ismerhető fel, mint az egyik oldalon az imádság a prófécia külső eseményeinek megértéséért (Dániel 2), a másik oldalon pedig az imádság a prófécia belső tapasztalatának megvalósításáért (Dániel 9). További különbség, hogy a szentek közösségileg keresik, hogy megértsék a fenevad képének próbaüzenetét (Dániel 2), de egyénileg el kell végezniük a teljes bűnbánat munkáját (Dániel 9). Imádságaiknak Ezékiel 9 összefüggésében kell állniuk, mert bánkodniuk kell az országban és az egyházban levő bűnök miatt.

„Abban az időben, amikor haragja ítéletekben tör elő, Krisztus e alázas, odaszentelt követői a világ többi részétől lelki gyötrelmük által fognak megkülönböztetni, amely jajgatásban és sírásban, feddéseken és figyelmeztetéseken jut kifejezésre. Míg mások palástot igyekeznek vetni a fennálló gonoszságra, és mentegetik a mindenfelé eluralkodott nagy gonoszságot, azok, akikben buzgóság van Isten tisztességéért és szeretet a lelkek iránt, nem hallgatnak azért, hogy bárki kegyét elnyerjék. Igaz lelkük napról napra gyöttrődik a gonoszok szentségtelen cselekedetei és beszéde miatt. Erőtlenek ahhoz, hogy megállítsák a gonoszság rohanó áradatát, ezért bánattal és rettegéssel telnek meg. Isten előtt gyászolnak, látva, hogy a vallást éppen azoknak az otthonaiban vetik meg, akik nagy világosságot kaptak. Panaszkodnak és megalázzák lelküket, mert kevélység, kapzsiság, önzés és szinte mindenféle csalárdság van az egyházban. Isten Lelke, amely feddésre indít, lábbal tiprattat, miközben a Sátán szolgál diadalmaskodnak. Istent gyalázat éri, az igazság pedig erejét veszti.”

„Az az osztály, amely nem érez bánkódást saját lelki hanyatlása miatt, sem nem gyászol mások bűnei felett, Isten pecsétje nélkül marad. Az Úr megbízza követeit, a kezükben öldöklő fegyvereket tartó férfiakat: „Menjetek utána a városon át, és vágjatok: szemetek ne kíméljen, és ne legyen bennetek irgalom: öldököljetek meg teljesen véneket és ifjakat, szüzeket és kisgyermeket, valamint asszonyokat; de senkihez ne közeledjete, akin a jegy van; és az én szenthelyemen kezdjétek.” Akkor kezdték a véneken, akik a ház előtt voltak.”

„Itt azt látjuk, hogy az egyház — az Úr szentélye — volt az első, amelyet Isten haragjának csapása ért. A vének, azok, akiknek Isten nagy világosságot adott, és akik a nép lelki érdekeinek őrzőiként álltak, elárulták a rájuk bízott megbízatást. Azt az álláspontot vették fel, hogy nem szükséges csodákra és Isten hatalmának olyan nyilvánvaló megnyilatkozására számítanunk, mint a korábbi napokban. Az idők megváltoztak. Ezek a szavak megerősítik hitetlenségüket, és ezt mondják: Az Úr sem jót nem tesz, sem rosszat nem cselekszik. Túl irgalmas ahhoz, hogy ítélettel látogassa meg népét. Így a „Békesség és biztonság” a kiáltás azoknak az embereknek ajkán, akik soha többé nem emelik fel szavukat, mint a trombita, hogy megmutassák Isten népének vétkeiket, és Jákób házának bűneit. Ezek a néma ebek, amelyek nem akartak ugatni, azok, akik érzik a megsértett Isten igazságos bosszúját. Férfiak, hajadonok és kisgyermek mind együtt vesznek el.” Bizonyágtételek, 5. kötet, 210–211.

Dániel tizenegyedik fejezetének első és második verse az 1989-ben beköszöntő vég idején kezdődik, miként a tizedik vers is. A második vers a történelmet Donald Trump első ciklusáig vezeti el, majd egy rejtett történelmet hagy attól a hatodik leggazdagabb elnöktől a hetedik királyságig (az Egyesült Nemzetekig), amelyet Nagy Sándor jelképez. A második versben szereplő gazdag király, Xerxész, és Nagy Sándor között nyolc perzsa király volt. A második verstől a harmadik versig terjedő rejtett történelem nyolc királyt jelképez. Így Trump első ciklusának lezárásától a bibliai prófécia hetedik királyságáig összesen tíz király van, akik Dániel tizenegyedik fejezete második és harmadik verse közötti rejtett történelmet ívelik át.

A tízes szám a próba jelképe, és az a próba, amely éppen ebben a történelemben következik be, a fenevad képének kialakulása. A hatodik leggazdagabb elnök már az első, 2015-ben kezdődő kampányával felingerli a globalistákat, és ezzel kezdetét jelzi a Jelenések könyve tizenegyedik fejezetének két tanúja és az ateizmus sárkányfenevada közötti küzdelemnek, amely nem szűnik meg a tizenhatodik és negyvenegyedik versek vasárnapi törvényéig. E háborúskodásban Donald Trump volt az első elnök, aki felingerelte a sárkányt, és ő az utolsó is. Trump a földi fenevad utolsó elnöke, és Trump lesz a hetedik királyság első vezetője. Ezzel Trump tíz király közül az elsőt és az utolsót jelképezi, a tíz pedig próbát jelent.

1776, 1789 és 1798 három olyan történelmi szakaszt jelképez, amelyek megalapozzák azt, hogy a nyolcadik elnök a hét közül való. 1776 a Függetlenségi Nyilatkozat közzétételét, valamint az Első és Második Kontinentális Kongresszus történetét jelképezi. 1789 egy olyan történelmi időszakot jelképez, amikor a Konföderációs Cikkelyek létrejöttek. Ez az időszak 1781-ben kezdődött, és az Alkotmány 1789-ben történt kihirdetésével zárult le. 1798 az Idegenekről és a lázításról szóló törvények közzétételét, valamint a földi fenevad kezdetét jelképezi mint a bibliai prófécia hatodik királysága.

A Kontinentális Kongresszusok két prófétai időszakra oszlanak: az első kongresszusra és az utolsó kongresszusra. Az Első Kontinentális Kongresszusnak két elnöke volt, és Peyton Randolph volt az első elnök. A Második Kontinentális Kongresszusnak hat elnöke volt. Peyton Randolph volt mind az Első, mind pedig a Második Kontinentális Kongresszus első elnöke. Az Első és Második Kontinentális Kongresszusok története során összesen nyolc elnöki időszak volt. Peyton Randolph volt mind az Első, mind a Második Kontinentális Kongresszus első elnöke, egy olyan prófétai időszakban, amelyben nyolc elnöki időszak volt, de a két időszak mindegyikének első elnöke ugyanaz a személy volt. Ezért, noha nyolc elnöki időszak volt, valójában csak hét elnök volt. Az első elnök kétszer volt az első elnöke annak a hét személynek, akik elnökök voltak, és ezért Randolph a nyolcadikat képviseli, aki a hét közül való volt, és két tanúbizonyság alapján előképe annak az első tényleges elnöknek, aki George Washington volt.

Washington Randolpht képviseli, ezért Randolph, mint Washington jelképe, egyaránt közvetíti Randolphnak, az első elnöknek a prófétai jellemzőit, valamint azt, hogy Randolph a nyolcadik volt, aki a hét közül való volt. Így George Washington, mint az első elnök és az első főparancsnok, prófétai értelemben szintén a nyolcadik volt, és a hét közül való; Trump pedig, mint az utolsó elnök, szintén a nyolcadik lesz, vagyis a hét közül való.

A Második Kontinentális Kongresszus második elnöke John Hancock volt. A Második Kontinentális Kongresszus 1781-ben ért véget. Az 1781-től 1789-ig tartó időszak a Konföderációs Cikkelyek történetét jelöli. Ezt az időszakot az 1789-es évszám jelképezi, az Alkotmány kihirdetésével. Ebben az időszakban szintén nyolc elnök volt. A Konföderációs Cikkelyek az első Alkotmányt képviselték, azonban a Konföderációs Cikkelyek gyengesége azok felváltásához, valamint az Alkotmány tizenhárom gyarmat általi 1789-es ratifikálásához vezetett.

Abban az időszakban a nyolc elnök közül hét olyan elnök volt, akik nem voltak elnökök az előző két Kontinentális Kongresszus által jelképezett időszak történetében, és egy volt olyan, aki elnök volt abban az első prófétai időszakban. John Hancock szolgált mind a második Kontinentális Kongresszusban, mind pedig az Államszövetség Cikkelyei által jelképezett időszakban. Prófétai szinten csak hét férfi volt elnök a két Kontinentális Kongresszus idején; így prófétai értelemben John Hancock egyike volt a nyolcnak az Államszövetség Cikkelyeinek időszakában, de egyúttal egyike volt az előző időszak hét férfinak is. Ennélfogva ő volt a nyolcadik, aki a hét közül való volt.

A második prófétai időszakban, amelyet 1781-től 1789-ig terjedő idő jelképez, miként az első időszakban is, volt egy elnök (Hancock), aki a nyolcadik volt, és a hét közül való, amint az első, 1776-tal jelképezett prófétai időszakban Randolph is.

Mindkét nyolc elnökből álló időszakban az a prófétai rejtély jelenik meg, hogy a nyolcadik a hét közül való. E két időszak tanúságot tesz arról, hogy az első valódi elnökhöz (Washingtonhoz) is kapcsolódott a prófétai rejtély az ő jelképiségéhez, Randolph által ábrázolt előképe révén. E három tanú Trumpot tárgyalja. Trump, amint a tizenegyedik fejezet első és második verse ábrázolja, kizárólag első hivatali ideje által kerül szemléltetésre, amely akkor ért véget, amikor a második választást a mélységből feljövő fenevad elcsalta.

Az a történelem, amely beteljesítette ezeket a verseket, magában foglal egy rejtett történelmet ama leggazdagabb király (Xerxész) pontja és Nagy Sándor fellépése között, amely a vasárnapi törvényt jelképezi, amikor a tíz király rövid időre a hetedik királysággá lesz. A gazdag király és a tíz király között, akik egyetértenek abban, hogy hetedik királyságukat a pápaságnak adják, nyolc király volt. Ez a nyolc király, akik a második verstől a harmadik versig terjedő rejtett történelmet alkotják, két tanút találnak nyolc elnök személyében az 1776, 1789 és 1798 történelmében.

Az a történelem huszonkét év szimbolikáját hordozza, és ezáltal a száznegyvennégyezer elpecsételésének történelmeként azonosítható, amikor az istenség az emberséggel egyesül. Egyúttal az „Igazság” tanúbizonyságát is hordozza, mert a kezdet a függetlenséget jelöli, a vég pedig a függetlenség eltávolítását jelöli, miközben 1776 után tizenhárom évvel tizenhárom gyarmat ratifikálta az Alkotmányt. Két, egyaránt nyolc királyból (elnökből) álló időszakot is azonosít, amelyek mindkettő magában hordozza annak rejtélyét, hogy a nyolcadik a hét közül való.

Trump mint a hatodik elnök 2016-ban, valamint mint a hatodik királtság utolsó vezetője egyben tíz egymást követő király elsőjét és utolsóját is jelképezi. A tízes szám ennek a történelemnek a próbatételi folyamatát azonosítja, és az a próba, amely a vasárnaptörvényt megelőzi és annál zárul le, a fenevad képének kialakulása. Nabukodonozor fenevad-álmának képe nyolc királtságot

ábrázol, és ezáltal tanúsítja, hogy a fenevad képmásának próbája a „nyolc” számmal van jelképezve.

A Makkabeusok vonalának megpróbáltatási történetében, amely az elhagyott protestantizmus szarvának vonalát és az Antiochus III által jelképezett elhagyott republikanizmus szarvának vonalát képviseli, a vonalak és a szarvak egyetlen szarvvá egyesülnek, amely a pápaság képmása. Ugyanebben a történetben Isten képe teljesen és maradandóan reprodukálódik azokban, akiket a száznegyvennégyezerként ábrázolnak.

A negyvenedik vers rejtett története feltárul a második verstől a harmadik versig terjedő szakasz, valamint a tizedik verstől a tizenötödikig terjedő versek rejtett történetében. Amikor Trump 2025. január 20-án, beiktatásakor, a hét közül való nyolcadik elnökké lesz, Xerxész és Nagy Sándor között a nyolc király a fenevad képmása kialakulásának elérkezését jelöli, és Trump a tíz egymást követő király közül az elsőt és az utolsót képviseli.

E tanulmányt a következő cikkben folytatjuk.

És láték a királyiszéken ülőnek jobb kezében egy könyvet, amely belül és hátul tele volt írva, és hét pecséttel volt lepecsételve. És láték egy erős angyalt, aki nagy szóval hirdette: Ki méltó arra, hogy felnyissa a könyvet, és felbontsa annak pecsétjeit? És senki sem mennyben, sem földön, sem a föld alatt nem vala képes a könyvet felnyitni, sem arra rátekinteni. És én igen sírtam, mert senki sem találtatott méltónak arra, hogy a könyvet felnyissa és olvassa, sem arra rátekintsen. És a vének közül egy monda nékem: Ne sírj; ímé, győzött a Júda törzséből való Oroszlán, Dávid Gyökere, hogy felnyissa a könyvet, és felbontsa annak hét pecsétjét. És láték, és ímé, a királyiszéknek és a négy lelkes állatnak közepette, és a vének között egy Bárány áll vala, mintegy megölve, hét szarva és hét szeme volt, amelyek az Istennek hét Lelke, elküldetve az egész földre. És eljőve, és elvevé a könyvet a királyiszékben ülőnek jobb kezéből. És mikor elvevé a könyvet, a négy lelkes állat és a huszonnégy vén leborula a Bárány előtt, mindegyikük hárfákkal és jóillatokkal teljes aranypoharakkal vala, amelyek a szentek imádságai. És új éneket éneklének, mondván: Méltó vagy arra, hogy elvedd a könyvet, és felnyisd annak pecsétjeit; mert megölettél, és megváltottál minket Istennek a te véred által minden ágazatból és nyelvből és népből és nemzetből; és tettél minket a mi Istenünknek királyokká és papokká; és uralkodni fogunk a földön. Jelenések 5:1–10.